

Barnebokker for Norge

barnebokker.no

Дитина-вільюк / Eselbarne

Skrevet av: Lindiwe Matshikiza

Illustrert av: Meghan Judge

Oversatt av: Oksana Duchak (uk), Espen Stranger-

Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebokker for Norge (barnebokker.no), som tilbyr barnebokker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Дитина-вільюк

Eselbarne

Lindiwe Matshikiza

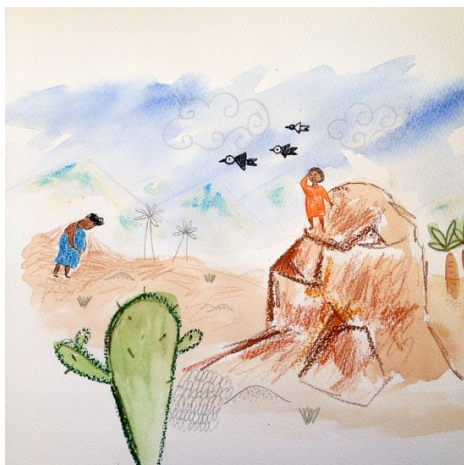
Meghan Judge

Oksana Duchak

ukrainsk / bokmål

|| nivå 3

Одного разу маленька дівчинка побачила людину загадкової форми.

...

Det var ei lita jente som først så den mystiske skikkelsen i det fjerne.

Etter hvert som skikkelsen kom nærmere, så hun at det var en høygravid kvinne.

...

Koли та людина загадкової форми підійшла ближче до дівчинки, вона зрозуміла, що це була вагітна жінка.

Дівчинка була сором'язливою, але вона сміливо підійшла до жінки. "Ця жінка має залишитися з нами", - вирішила громада дівчинки. "Ми залишимо її та її дитину з нами у безпеці".

...

Sjenert, men modig, gikk den lille jenta nærmere kvinnen. «Vi må beholde henne her hos oss», bestemte de som var med den lille jenta. «Vi skal beskytte henne og barnet hennes.»

Дитина-віслук та його матір залишились жити разом. Вони знайшли багато різних способів як можна жити пліч-о-пліч. Згодом біля них почали оселятися й багато інших сімей.

...

Eselbarnet og moren hans har utviklet seg i fellesskap og funnet mange måter å leve side ved side. Sakte, men sikkert har andre familier begynt å slå seg ned rundt dem.

Barnet var snart på vei. «Trykki!» «Hent plect!» «Vann!»
«Труууки!»

5

Незабаром дитина з'явилася на світ. "Тужся!"
"Принесіть ковдри!" "Води!" "Тужся!!!"

...

Esel fant moren sin, som var alene og sørget over tapet av
barnet sitt. De stirret på hverandre lenge. Og så klemte de
hverandre veldig hardt.

...

Він знайшов свою маму, яка була самотня і оплакувала
свою загублену дитину. Вони довго дивились один на
одного, а потім міцно обнялись.

20

Але коли всі побачили дитину, вони дуже здивувались.
“Що? Віслюк?!”

...

Men da de fikk se babyen, vek alle tilbake i sjokk. «Et esel?»

Нарешті віслюк зрозумів, що йому робити.

...

Esel visste omsider hva han skulle gjøre.

Alle sammen begynte å kranfle. «Vi sa vi skulle beskytte mor og barn, og det skal vi gjøre», sa noen. «Men de kommer til å bringe ulykke!» sa andre.

...

Усі почали сперечатися що мають робити далі. Деякі люди говорили: "Ми обіцяли, що залишимо жінку та її дитину з нами у безпеці, отже, так і маємо зробити"; Інші ж казали: "Вони принесуть нам лише нещастя";

... хмари зникли разом із старим чоловіком.

...

... hadde skuene forsvunnet, i likhet med vennen hans, den gamle mannen.

Жінка знову залишилась сама. Вона не знала, що має робити зі своєю дивною дитиною. Вона не знала, що їй робити далі.

...

Og slik var det at kvinnen ble alene igjen. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med dette rare barnet. Hun lurte på hva hun skulle gjøre med seg selv.

Високо в горах серед хмар вони швидко заснули. Віслюку наснилось, що його мама захворіла і кличе його на допомогу. І коли він прокинувся ...

...

Høyt oppe blant skyene sovnet de. Esel drømte at moren hans var syk og ropte på ham. Og da han våknet ...

Але нарешті вона сприйняла те, що її дитина особлива,
а вона її мати.

...

Men til slutt godtok hun at han var hennes barn, og at hun
var moren hans.

Одного ранку старий чоловік попросив віслюка
винести його на вершину гори.

...

En morgen da den gamle mannen Esel om å bære ham
opp til toppen av et fjell.

Якщо б дитина залишалась такою ж маленькою завжди, то було б все по-іншому. Але дитина-віслюк ставала все більшою і більшою щодня і вже не могла поміститись на спині у своєї мами. І як віслюк не намагався поводитись як справжня дитина, але в нього нічого не виходило. Через це його мама була дуже часто втомленою і засмученою. Інколи вона навіть просила його виконувати роботу, яку роблять тварини, а не люди.

...

Hvis bare barnet hadde beholdt den lille størrelsen, hadde alt kanskje vært annerledes. Men eselbarnet vokste og vokste, helt til han ikke lenger fikk plass på morens rygg. Og uansett hvor hardt han forsøkte, klarte han ikke å oppføre seg som et menneske. Moren hans var ofte sliten og frustrert. Noen ganger satte hun ham til å gjøre arbeid som var ment for dyr.

Віслюк залишився жити у старого чоловіка, який навчив його багато різних способів виживання. Віслюк слухав його та вчився у нього. Так само робив і старий чоловік. Вони допомагали один одному, а також і сміялись разом.

...

Esel dro for å bo med den gamle mannen, som lærte ham mange forskjellige måter å overleve på. Esel lyttet og lærte, og det gjorde den gamle mannen også. De hjalp hverandre, og de lo sammen.

Збентеження та злість накопичувались всередині
віслюка. Він більше не міг виконувати ні однієї роботи,
ні іншої. Він більше не міг бути ні людиною, ні
твариною. Одного дня він так сильно розлютився, що
кинув свою маму до землі.

...

Esel ble fylt av forvirring og sinne. Han kunne ikke gjøre
ditt, og han kunne ikke gjøre datt. Han kunne ikke være på
en måte, og han kunne ikke være på en annen måte. Han
ble så sint at han en dag sparket ned huset til moren sin.

11

Прокинувшись, віслюк побачив старого дивного
чоловіка, який пилюно дивився на нього зверху вниз.
Він глянув йому в очі, і маленька іскорка надії з'явилася
у віслюка.

...

Esel våknet opp til en merkelig gammel mann som stirret
ned på ham. Han så inn i den gamle manns øyne og
begynte å kjenne et snev av håp.

14

Сором опанував віслюка. Він почав утікати так далеко і так швидко, як тільки міг.

...

Esel skammet seg. Han begynte å løpe vekk så fort han kunne.

Коли він перестав бігти, була вже ніч. Віслюк загубився. "І-а! І-а?", - він прошепотів в темряві. "І-а! І-а?", - відгукнулось йому у відповідь. Він був сам-самісінький. Віслюк скрутився клубочком і заснув глибоким, але неспокійним сном.

...

Når han hadde sluttet å løpe, var det blitt kveld, og Esel hadde gått seg vill. «Hi ha», hvisket han inn i mørket. «Hi ha?» lød ekkoet. Han var alene. Han krøket seg sammen til en liten ball og falt i en dyp og forstyrret søvn.